

Sen Güllere Misal Olurken

– İbrahim Kilik · 28 Haziran 2010

Sen güllere misal olurken ben küllere döndüm sevda yangınlarında.
Akşamın olduğu yerde beklemedin ,
Sabah hiç gelmedin.
Lotus renkli sular kurudu sinemde gittiğin demde.
Dudaklarıma çöl yangını düştü öpüşünden arta kalan.
Ve beni almadı hiçbir tren sana gelen, boynu bükük kaldım istasyonlarda.
Ne zaman ince bir yağmur başlasa dal verir kametin hayalimde ince narin.
Bir of çeker dertleri içime dürerim.
Mahmuzlarım hayal atını, teperim dünya saltanatını.
Hayalini severim.
Sen güllere misal olurken ,ben hasretinle eririm.

İçimde büyür güzelliğin efsanelerin içinden gülümersin.
Bazen Zümrüdüanka bazen hüthütsün bazen güvercin.
Sen güllere misal olurken yıldızlar kayar avuçlarımdan.
Tam yirmi dört ayar aşkımdan suretin yansır sulara.
Lotus renkli sular kurur ,hayal rüzgârları saçlarını savurur.
Kavurur yokluğun çokluğun yokuşunda kan ter içinde kalırım.
Böyle kayıtsız kaldıkça hayallerime.
Hasret yağıyor nâçar ellerime.
Sen güllere misal oluyorsun uykusuz bin bir gecelerime masal.
Sal saçlarını sulara ağlasın lotuslar seni bulayım gözyaşlarında.
Ankara,28.06.2010 İ.K